

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 7Csp/70/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2719201710
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimíra Slobodová
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2020:2719201710.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica sudkyňou JUDr. Vladimírou Slobodovou v právnej veci
žalobkyne: S. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. D. XXX/X, B., zast.
advokátska kancelária Sidor a partneri, s. r.o., so sídlom Železničná 4/A, Hlohovec, IČO:
XX XXX XXX proti žalovanému: H. A. V.Z., Z. B. X, N., IČO:
XX XXX XXX, zast. advokátskou kanceláriou STRELÁK & Partners, s.r.o., Záhradnícka 46,
Bratislava, IČO: XX XXX XXX, o zaplatenie 200 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu zamieťa.

Súd priznáva žalovanému nárok na náhradu trov konania 100 %.

O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu 02.12.2019 domáhala uložiť povinnosť žalovanému zaplatiť jej sumu 200 eur titulom finančného zadostučinenia a nahradiť trovy konania.

2. Žalobkyňa odôvodnila žalobu tým, že:

2.1 uzatvorila ako spotrebiteľka s žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 120132019. Bol jej poskytnutý úver 1100 eur, ktorý sa zaviazala splácať v 13 mesačných splátkach a to prvé tri splátky po 5,520 eur a zvyšných 10 mesačných splátok po 150,15 eur, pri ročnej úrokovej sadzbe 20 % a RPMN 67,70 %. Žalobkyňa svoj návrh odôvodnila aj tým, že žalovaný sa samostatnou žalobou na OS Skalica pod sp. zn. 7Csp/3/2016 domáhal od nej zaplatiť mu 751,30 eur, pričom ona sa aktívne v spore bránila. Súd vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 7Csp/3/2016-42 zo dňa 18.07.2017 v spojení s opravným uznesením z 18.7.2017 uložiť jej povinnosť zaplatiť žalobcovi (tu žalovaný) 333,30 eur s príslušenstvom v splátkach po 30 eur mesačne. Počas konania (sp. zn. 7 Csp/3/2016) zobral žalobca žalobu späť v časti 418 eur, preto aj KS v Trnave uznesením č. k. 25 Co/210/2017-67 z 19.11.2018 jej priznal (tu je žalobkyňou) náhradu trov 1. inštančného konania 11,28 % a plnú náhradu trov odvolacieho konania.

2.2 Žalobkyňa v žaloba ďalej uviedla, že súd z vyššie uvedenej zmluvy (v konaní sp. zn. 7 Csp/3/2016) zistil nedostatky ako je absencia úrokovej sadzby a absencia výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a že úver považoval za bez úročný a bez poplatkov.

2.3 Podľa žalobkyne sú splnené všetky podmienky na priznanie jej primeraného finančného zadostučinenia, lebo podaním žaloby žalovaného voči nej o zaplatenie 751,30 eur bolo porušené jej právo ako spotrebiteľky a v časti nedôvodnej žaloby ju žalovaný zobral späť. Ona sa v konaní sp. zn. 7Csp/3/2016 úspešne domáhala svojich práv, lebo žalovaný zobral žalobu v časti späť. Taktiež tu

podľa nej existuje príčinná súvislosť, lebo bola v konaní úspešnou a pri nároku na primerané finančné zadostučinenie stačí len hrozba ujmy (roz. KS Prešov z 12.12.2017, sp. zn. 7Co/100/2017).

2.4 Z toho dôvodu jej súd uložil povinnosť zaplatiť len istinu úveru. V žalobe odkazuje na § 3 ods. 5 tretia veta zák. č. 129/2010 Z. z. v znení neskorších predpisov, ako aj rozhodovacia prax iných súdov rozhodujúcich o obdobných nárokoch, pr.: roz. KS Trenčín z 29.6.2016, sp. zn. 5Co/934/2015; roz. OS Prievdza z 12.5.2016, sp. zn. 13C/329/2015; roz. KS Žilina sp. zn. 11Co/159/2015 z 25.5.2015. Uplatnenú výšku 200 eur odôvodnila odkazom na iné rozhodnutia, pr. roz. KS Trenčín sp. zn. 5Co/934/2015, KS Prešov sp. zn. 7Co/350/2015. Taktiež poukázala na to, že predmetná suma predstavuje cca polovicu z nesprávne uplatnenej sumy 418 eur uplatnenej v konaní sp. zn. 7 Csp/3/2016.

3. Žalobkyňa na podanej žalobe trvala, z pojednávania sa ospravedlnila. Žalovaný s žalobou nesúhlasil, žiadal ju zamietnuť. Žalovaný sa na pojednávanie nedostavil, z pojednávania sa ospravedlnil, nežiadal o odročenie pojednávania.

4. Súd vykonal dokazovanie písomnými vyjadreniami strán sporu, pripojeným spisom OS Skalica sp. zn. 7 Csp/3/2016, zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 120132019, rozsudkom OS Skalica č. k. 7Csp/3/2016-42 z 18.7.2017, opravným uznesením OS Skalica č. k. 7csp/3/2016-50 z 18.7.2017, uznesením KS v Trnave č. k. 25Co/210/2017-67 z 19.11.2018, ako i ostatným obsahom spisu a zistil tento stav veci:

5. Z obsahu pripojeného spisu OS Skalica sp. zn. 7Csp/3/2016 mal súd objektívne preukázané, že:

5.1 Žalobkyňa uzatvorila ako spotrebiteľka s žalovaným ako veriteľom dňa 23.7.2013 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, v zmysle ktorej veriteľ poskytol žalobkyni úver 1100 eur za odplatu 418 eur. Žalobkyňa sa zaviazala zaplatiť celkovú sumu 1518 eur v 13 mesačných splátkach, v prvé tri mesiace po 5,50 eur a v ďalších desiatich mesiacoch po 150,15 eur mesačne. Z listín v spise súd zistil, že dlžníčka (tu žalobkyňa) celkovo zaplatila 766,70 eur, t.j. nesplatila ani celkovú výšku poskytnutého úveru. V predmetnej zmluve je uvedená výška RPMN 67,70. Žalobkyňa bola vyzvaná predžalobnou upomienkou z 20.8.2014 na vrátenie dlžnej sumy.

5.2 TELERVIS PLUS a. s. ako žalobca sa žalobou proti žalovanej (tu žalobkyňa) domáhal zaplatiť sumu 751,30 eur s príslušenstvom titulom nesplateného úveru čerpaného na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 120132019 z 23.07.2013.

5.3 Žalobkyňa (v konaní 7Csp/3/2016) sa voči žalobe bránila prostredníctvom svojho advokáta podaním doručeným súdu 02.09.2016, namietajúc súlad zmluvy so zákonom č. 120/2010 Z.z. (správne mal byť uvedený z. č. 129/2010 Z.z.) a právnou úpravou ochrany spotrebiteľa. Namietala výšku RPMN aj výšku úrokovej sadzby v zmluve. Poplatok za poskytnutie úveru ohodnotila ako zmätočný. S odkazom na § 11 ods. 1 písm. b) z.č. 120/2010 Z.z. (pozn. súdu: správne mal byť uvedený z. č. 129/2010 Z.z.) úver považovala za bezúročný a bez poplatkov, ale nedomáhala sa samotného určenia zmluvy za bezúročnej a bez poplatkov.

5.4 Na základe späťvzatia žalobcu v časti 418 eur súd uznesením č. k. 7Csp/3/2016-28 z 13.12.2016 zastavil konanie v tejto časti (uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 06.01.2017). Súd rozhodol v merite veci rozsudkom č. k. 7Csp/3/2016-42 z 18.07.2017 v spojení s opravným uznesením č. k. 7Csp/3/2016-50 z 18.07.2017. Vo výroku predmetného rozsudku súd uložil povinnosť žalovanej zaplatiť sumu 333,30 eur s príslušenstvom v splátkach po 30 eur (výrok I.), vo zvyšku žalobu zamietol (výrok II.), priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania 11 % (výrok III.). V vyššie uvedenom opravnom uznesení súd zrušil výrok II. rozsudku z dôvodu jeho nadbytočnosti, lebo súd už skôr zastavil konanie v časti 418 eur; opravil výrok o trovách v rozsudku tak, že priznal žalobcovi plnú náhradu trov konania. Opravné uznesenie nadobudlo právoplatnosť 31.8.2017 len vo výroku rušiacom výrok rozsudku o čiastočnom zamietnutí žaloby. Samotný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 31.8.2017 okrem trov konania. Krajský súd v Trnave uznesením č. k. 25 Co/210/2017-67 z 19.11.2018 zmenil rozsudok prvej inštancie v spojení s opravným uznesením v časti o náhrade trov konania tak, že priznal žalovanej nárok na náhradu trov prvoinštančného konania 11,28 % z dôvodu, že čiastočné späťvzatie žalobcu vo výške 418 eur kvalifikoval ako jeho zavinené konanie. Predmetné uznesenie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 13.12.2018. Ani v jednom výroku predmetných rozhodnutí nie je súdom určené, že by bola zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 120132019 z 23.07.2013 (ďalej len zmluva o

spotrebiteľskom úvere) neplatnou alebo že je úver z nej plynúci bez úrokov a bez poplatkov. Len v odseku 24. odôvodnenia predmetného rozsudku (7Csp/3/2016-42 z 18.7.2017) je uvedené (ako nezáväznej časti), že v zmluve nebola splnená náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) z. č. 129/2010 Z. z., preto je treba potrebné úver považovať v zmysle § 11 ods. 1 cit. zákona za bezúročný. Taktiež je tu uvedené, že žalovaná sa dostala do omeškania , preto došlo k zosplatneniu k 30.05.2015.

6. Žalovaný v rámci písomného vyjadrenia uviedol, že žalobkyňa nesprávne interpretuje § 3 ods. 5 z. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoOS“), pokiaľ ide o otázku úspešného uplatnenia práva. S odkazom na § 221 ods. 1 CSP je pre sporové strany záväzný výrok rozsudku a nie odôvodnenie, o ktoré sa opiera žalobkyňa v žalobe. Z obsahu výroku rozsudku (č. k. 7Csp/3/2016-42 z 18.7.2017) žalovanému vyplýva, že práve žalobkyňa porušila jeho práva, preto jej súd uložil povinnosť plniť a v konaní sp. zn. 7Csp/3/2016 bol on tým čiastočne úspešným. Žalobkyňa porušila svoju zmluvnú a zákonnú povinnosť plniť riadne a včas, čím vytvorila protiprávny stav a jeho povinnosťou bolo uplatniť si svoje právo na súde. Žalovaný poukázuc na zásadu „z nepráva nemôže vzniknúť právo“ má za to, že žalobkyňa sa ani nemôže domáhať primeraného finančného zadosťučinenia. Žalobkyni podľa názoru žalovaného ujma nevznikla, jej vznik ani nepreukázala, preto hodnotí jej nárok za nedôvodný. Žalovaný poukázal v súvislosti s dobrými mravmi aj na to, že žalobkyňa mu doposiaľ nezaplatila rozsudkom určenú sumu (č. k. 7Csp/3/2016-42 z 18.7.2017), aj keď je rozsudok právoplatný a vykonateľný. Žalovaný ďalej v rámci vyjadrenia poukázal na to, že žalobkyňa nárok na primerané finančné zadosťučinenie opiera o jej potrebu sankcionovať, pritom predmetné zadosťučinenie má nie sankčnú, ale reparačnú a zmierňovaciú funkciu pri vzniku ujmy. Podľa jeho názoru, žalobkyni žiadna ujma nevznikla a ani ju nepreukázala. Pri tejto svojej argumentácii sa odvolal na rozsudok KS v Trnave č. k. 23Co/824/2015 z 31.01.2017 v spojení s rozsudkom OS Galanta v konaní sp. zn. 5C/427/2013.

7. Žalobkyňa zotrvala na žalobe i napriek argumentácii žalovaného, lebo rozsudok OS Skalica v konaní sp. zn. 7Csp/3/2016 podľa jej názoru jednoznačne konštatuje, že úver je bez úročný a bez poplatkov. Ďalej uviedla, že jej riadne a včasné neplnenie povinností z zmluvy bolo z dôvodu, že žalovaný vyhotovil nezákonnú zmluvu s neprimerane vysokou odplátou, ktorú nebola schopná splatiť. Nezákonný stav zaviniť žalovaný, ktorý vyhotovil zmluvu v rozpore so zákonom, oklamal ju ako spotrebiteľku a neposkytol jej všetky informácie. Podľa žalovanej má splnené podmienky na uplatnenie jej práva, lebo porušenie žalovaného ako veriteľa jej vyplýva z rozsudku (č. k. 7Csp/3/2016-42 z 18.7.2017) a to, že zmluva neobsahovala náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) ZoOS ani jasne vymedzenú úrokovú sadzbu. Tiež podľa jej názoru úspešne si súdnou cestou (v sp. zn. 7Csp/3/2016) uplatnila porušenie povinností veriteľa. Argumentačne pri § 3 ods. 5 ZoOS odkázala na rozsudok NS SR z 30.01.2019, sp. zn. 6 Cdo/127/2017. Žalovaná zastáva názor, že má nárok na primerané finančné zadosťučinenie, aj pokiaľ jej ujma nevznikla.

7.1. Podľa žalobkyne splnila aj ďalšie kritéria potrebné na posúdenie výšky primeraného zadosťučinenia: intenzitu zásahu do jej práv ako spotrebiteľa, výšku nedôvodne požadovanej sumy žalovaným, dĺžku trvania závadného stavu aj objektívnu spôsobilosť tohto konania vyvolať negatívne dôsledky v súkromnom i spoločenskom živote žalobkyne (roz. KS Trenčín, sp. zn. 4 Co/124/2019). Intenzitu zásahu do jej práv spotrebiteľky špecifikovala absenciou viacerých náležitostí zmluvy, neurčité informovanie o výške úroveňnej sadzby. Výšku nedôvodne požadovanej sumy žalovaným špecifikovala sumou 400 eur ako odplátou za úver. Dĺžku trvania závadného stavu vymedzila obdobím od uzavretia zmluvy od 23.7.2013 do rozhodnutia Okresného súdu dňa 18.7.2017. Podľa žalobkyne je objektívna spôsobilosť vyvolať negatívne dôsledky v jej súkromnom živote v tom, že sa znížila jej životná úroveň na úkor žalovaného, lebo požadoval neprimerane vysokú odplatu za úver. Žalobca jej poskytol úver 1100 eur a výška mesačnej splátky bola 150,15 eur, t. j. viac ako 10 % z sumy istiny.

8. Podľa § 1 ods. 1, 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, t.j. k 23.07.2013, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

9. Podľa § 3 ods. 1 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy dňa 23.07.2013 (ďalej len „ZoOS“), každý spotrebiteľ má právo na výrobky a služby v bežnej kvalite, uplatnenie reklamácie, náhradu škody, vzdelávanie, informácie, ochranu svojho zdravia, bezpečnosti a ekonomických záujmov a na podávanie podnetov a sťažností orgánom dozoru a kontroly (ďalej len "orgán dozoru") a obci pri porušení zákonom priznaných práv spotrebiteľa.

10. Podľa § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

11. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

12. Podľa § 2 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v občianskoprávných vzťahoch majú účastníci rovnaké postavenie.

13. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

14. Predmetom konania je uložiť povinnosť žalovanému zaplatiť 200 eur z titulu finančného zadostučinenia.

15. Súd posudzoval obsah jednotlivých listinných dôkazov, vyhodnocoval ich jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti, vychádzajúc z obsahu § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, o ktorý žalobkyňa opierala svoju žalobu.

16. Súd si ustálil, že medzi sporovými stranami bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. 120132019 z 23.07.2013 poskytol žalovaný ako veriteľ žalobkyni ako spotrebiteľke úver 1100 eur za odplatu 418 eur, pri uvedenom RPMN: 67,70 a žalobkyňa sa zaviazala zaplatiť celkovú sumu 1518 eur v splátkach za 13 mesiacov (3x 5,50 eur; 10 x po 150,15 eur mesačne). Žalobkyňa zaplatila celkovo 766,70 eur (z reálne poskytnutej sumy 1100 eur), splátky nerealizovala riadne a včas, preto veriteľ zosplatnil celý dlh ešte v roku 2015.

17. Žalobkyňa sa domáha plnenia titulom finančného zadostučinenia v zmysle § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov účinných ku dňu uzatvorenia zmluvy, preto sa súd najprv obligatórne vyporiadal s tým, či sú splnené hmotnoprávne podmienky predmetného ustanovenia. Súd dáva za pravdu žalobkyni, že je bez právneho významu, či ujma jej (spotrebiteľovi) reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy. Účelom inštitútu finančného zadostučinenia je nahradiť určitú ujmu, ktorá bola neoprávneným zásahom do práva na ochranu spotrebiteľa spôsobená. Z ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa vyplýva, že žalobcovi ako spotrebiteľovi prináleží právo požadovať primerané finančné zadostučinenie len ak (1) úspešne uplatní svoje právo na súde, (2) súčasne preukáže, že žalovaný skutočne porušil niektorý z povinností, ktoré mu ukladá zákon a (3) že toto porušenie je spôsobilé privodiť žalobcovi ako spotrebiteľovi ujmu a ak preukáže príčinnú súvislosť medzi porušením povinnosti a spôsobilosťou ujmy. Len pri kumulatívnom splnení uvedených troch podmienok je možné uvažovať o nároku žalobcu na primerané finančné zadostučinenie. Pri nároku na primerané finančné zadostučinenie postačuje samotná hrozba ujmy.

18. Prvou podmienkou pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je „úspešné uplatnenie“ porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z.z. a osobitnými predpismi zo strany spotrebiteľa na súde. Z tohto vyplýva, že k uplatneniu práva na primerané finančné zadosťučinenie nemôže dôjsť kedykoľvek, ale až po preukázateľne úspešnom uplatnení práva (povinnosti). Súd vychádzal z myšlienkového pochodu, že pod „uplatnením práva“ sa má na mysli niečo žiadať. Ďalej, že slovné spojenie „úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti danej zákonom č. 250/2007 Z.z.“ sa má vykladať tak, že spotrebiteľ bude osobitne žiadať súd rozhodnúť samostatným výrokom o tom, že bolo porušené jeho právo či povinnosť v zmysle citovaného zákona a to vo forme (v tomto konkrétnom prípade) pr. určenia neplatnosti odplaty 418 eur za úver, určenia bezúročného a bezpoplatkového úveru. A pojem „úspešné“ uplatnenie si súd vyložil tak, že súd jeho žiadosti vyhovie.

19. Či došlo k úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinnosti na súde vypláva až z rozhodnutia súdu vydaného vo veci samej (v tomto prípade v konaní sp. zn. 7 Csp/3/2016). Z obsah pripojeného spisu sp. zn. 7Csp//2016 mal súd preukázané tieto skutočnosti:

19.1. Žalovaný sa žalobou voči žalobkyni domáhal zaplata sumy 751,30 eur s príslušenstvom titulom nesplateného úveru čerpaného na základe spotrebiteľského úveru. Až po písomnom vyjadrení žalobkyne v rámci obrany voči žalobe (v konaní sp. zn. 7Csp/3/2016) odkazujúc z jej pohľadu na nedostatky predmetnej zmluvy, jej formálnosť, bezúročnosť a bezpoplatkovosť, zobral žalovaný konanie späť v časti 418 eur. Predmetná suma 418 eur predstavuje výšku odplaty uvádzanej v zmluve. Súd preto i zastavil konanie v časti 418 eur z dôvodu čiastočného späťvzatia, a nie z dôvodu, že by zmluva bola bezúročná a bez poplatkov. V merite veci prvoinštančný súd uložil žalovanej (tu je to žalobkyňa) zaplatiť 333,30 eur s príslušenstvom v splátkach po 30 eur (viď ods. 5.4) a odvolací súd priznal žalovanej nárok na náhradu trov prvoinštančného konania vo výške 11,28 % z dôvodu čiastočného späťvzatia žalobcu 418 eur kvalifikovaného ako jeho zavinené konanie. Súd rozhodol v merite veci rozsudkom č. k. 7Csp/3/2016-42 z 18.07.2017 v spojení s opravným uznesením č. k. 7Csp/3/2016-50 z 18.07.2017. Vo výroku II. predmetného rozsudku súd vo zvyšku žalobu zamietol (v sume prevyšujúcej 751,30 eur , t.j. v časti 418 eur), ale vo vyššie uvedenom opravnom uznesení súd predmetný výrok II. rozsudku zrušil z dôvodu jeho nadbytočnosti, lebo súd už skôr samostatným uznesením zastavil konanie v časti 418 eur. Pritom priznaná suma 333,30 eur predstavuje rozdiel žalovanej sumy 751,30 eur a sumy 418 eur, v ktorej bola žaloba zobrať späť pred prvým pojednávaním.

19.2. Súd poukazuje na to, že sporové strany sú viazané len výrokom rozsudku a nie dôvodmi a preto aj pokiaľ v odôvodnení bol odkaz na nešpecifikovanú mesačnú splátku, nie je to pre žalobu v tomto konaní (7Csp/70/2019) podstatné. Súd zároveň dáva do pozornosti, že právny názor o bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru pre absenciu špecifikácie mesačnej splátky v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) z.č.129/2010 Z.z. bol prekonaný. Tu súd podporne odkazuje napr. na rozsudok KS v Trnave, č. k. 10Co/217/2018 - 116 z 20.11.2019, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/146/2017, rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-331/18, TE proti POHOTOVOSTĚ, s.r.o., zo dňa 5. septembra 2019.

19.3. Žalobkyňa sa v rámci konania sp. zn. 7Csp/3/2016 nedomáhala (pr. protinávhrhom) ako spotrebiteľka určenia, že spotrebiteľský úver je bez úrokov a bez poplatkov, neplatnosti zmluvy v časti odplaty za úver v sume 418 eur, resp. bezdôvodného obohatenia (že by zaplatila viac než vyčerpala), ako to vyplýva z obsahu rozsudkov, na ktoré žalobkyňa v konaní poukazuje (viď ods. 2.4 odôvodnenia tohto rozsudku). Na základe týchto skutočností si súd ustálil, že žalobkyňa bola síce v konaní úspešná v časti 418 eur, v ktorej časti zobral (tu) žalovaný žalobu späť, ale nakoľko si neuplatnila ako spotrebiteľka na súde aj porušenie jej práva alebo povinnosti danej zákonom č. 250/2007 Z.z. (viď ods. 17. až 19.1. odôvodnenia tohto rozsudku), nesplnila už prvú hmotnoprávnu podmienku na domáhanie sa finančného zadosťučinenia v zmysle § 3 ods. 5 citovaného zákona. Súd dodáva, že jej úspech v časti 418 eur (práve pre späťvzatie žalovaného) bol odmenený tým, že jej boli priznané trovy konania vo výške 11,28 %.

20. Nakoľko žalobkyňa nesplnila už prvú podmienku, pričom v zmysle § 3 ods. 5 cit. ustanovenia (viď ods. 17 odôvodnenia tohto rozsudku) musia byť kumulatívne splnené všetky tri podmienky, súd už existenciu druhej a tretej podmienky skúmať nemusel. Napriek tomu súd dodáva, že nakoľko žalovaný v inom konaní zobral žalobu späť v časti 418 eur (odmena za poskytnutie úveru), predmetom konania ostal len dôvodne uplatnený nárok (suma 333,30 eur) ako rozdiel vyčerpanej a splatenej sumy dlžníčkou, súd nemal dôvod ex offio skúmať spotrebiteľskú zmluvu a teda sa ani v tom konaní (7 Csp/3/2016) nezaoberal otázkou, či žalovaný porušil niektorú z povinností daných zákonom č. 250/2007 Z. z. Súd uložil žalobkyni zaplatiť sumu 333,30 eur, lebo žalovaný ako veriteľ mal na ňu zákonný nárok. Preto súd i napriek vyššie

uvedenému konštatuje, že žalobkyňa v tomto konaní (sp. zn. 7 Csp 70/2019) nepreukázala porušenie niektorých z povinností žalovaného. Keďže porušenie preukázané nebolo, súd sa už nezaoberal ani treťou podmienkou, či porušenie bolo spôsobilé prívodiť žalobcovi ako spotrebiteľovi ujmu.

21. Vzhľadom na vyššie uvádzané skutočnosti súd žalobu zamietol a nezaoberal sa už ani uplatnenou výškou finančného zadosťučinenia. Preto sa súd ďalej nezaoberal atribútmi skúmanými pri určovaní výšky, a to intenzitou zásahu do jej práv ako spotrebiteľa, výškou nedôvodne požadovanej sumy žalovaným, dĺžkou trvania závadného stavu, objektívnou spôsobilosťou konania žalovaného vyvolať negatívne dôsledky v súkromnom i spoločenskom živote žalobkyne (roz. KS Trenčín, sp. zn. 4 Co/124/2019). Súd k tvrdeniu žalobkyne o existencii objektívnej spôsobilosti vyvolať negatívne dôsledky v jej súkromnom živote na strane žalovaného, lebo sa jej znížila životná úroveň na úkor žalovaného len konštatuje, že žalobkyňa nepreukázala tvrdenie o znížení jej životnej úrovne (napr. že by zaplatila vyššiu sumu než ktorú mala, že by zaplatila vyššiu sumu než vyčerpala). Na druhej strane práve žalovaný nemá doposiaľ preukázateľne zaplatenú celú výšku poskytnutého úveru.

22. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

23. Podľa § 262 ods. 1,2 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

24. Podľa § 263 ods. 1 C.s.p., ak bola v konaní úspešná strana zastúpená advokátom, súd uvedie v uznesení o výške náhrady trov konania ako prijímateľa náhrady trov konania advokáta.

25. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd vychádzal z § 255 ods. 1 C.s.p., § 262 ods. 1 C.s.p. a úspešnému žalovanému v konaní priznal plnú náhradu trov konania 100 %.

26. Žalobkyňa je v zmysle § 4 ods. 2 písm. u) zákona č. 71/1992 Z.z. z. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov ako spotrebiteľ domáhajúci sa ochrany svojho práva oslobodená od platenia súdneho poplatku.

27. Podľa § 2 ods. 2 veta prvá zákona č. 71/1992 Z.z. z. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“), ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho žalobe alebo návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť žalovaný alebo odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený.

28. Žalobkyňa je od súdnych poplatkov oslobodená a keďže súd nevyhovel jej žalobe, tak ani neuložil žalovanému v zmysle § 2 ods.2 zákona o súdnych poplatkoch povinnosť zaplatiť súdny poplatok z predmetu konania .

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná exekútor, ktorého na vykonanie exekúcie poverí súd (§ 55 zák. č. 233/1995 Z. z. v spojení s § 48 zák. č. 233/1995 Z. z.).